

WICEPREZES
NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI
MARIAN CICHOSZ

KPB-4110-04-01/2012
R/11/004

Warszawa, dnia 13 stycznia 2012 r.

Pan
Jacek Cichocki
Minister Spraw Wewnętrznych

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli¹ (zwanej dalej ustawą o NIK) Najwyższa Izba Kontroli – Departament Porządku i Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przeprowadziła kontrolę realizacji przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (zwanego dalej Ministrem SWiA)² zadań związanych z prowadzeniem przez podmioty gospodarcze działalności w zakresie ochrony osób i mienia w latach 2009 – 2011 (I półrocze).

W związku z kontrolą, której wyniki zostały przedstawione w protokole kontroli podpisanym 5 stycznia 2012 r., Najwyższa Izba Kontroli, stosownie do art. 60 ustawy o NIK, przekazuje Panu Ministrowi niniejsze wystąpienie pokontrolne.

Najwyższa Izba Kontroli pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, ocenia realizację przez Ministra SWiA zadań związanych z prowadzeniem przez podmioty gospodarcze działalności w zakresie ochrony osób i mienia. Pozytywną ocenę uzasadnia przede wszystkim prawidłowa realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia³, dotyczących w szczególności udzielania oraz cofania koncesji, a także podjęcie działań w celu weryfikacji aktualności wydanych w 1999 r. koncesji w zakresie usług ochrony osób i mienia.

Stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły:

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701 ze zm.

² W okresie objętym kontrolą odpowiedzialnym za kierowanie działem sprawy wewnętrzne był Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 216, poz. 1604).

³ Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221 ze zm.

- prowadzenia części postępowań w sprawach udzielanych koncesji w sposób odbiegający od zasad określonych w decyzji nr 1/2008 z 9 września 2008 r. Dyrektora Departamentu Zezwoleń i Koncesji w sprawie zasad postępowania z wnioskami o udzielenie lub zmianę koncesji w zakresie usług ochrony osób i mienia oraz obrotu specjalnego,
- umożliwienia wykonywania usług w zakresie ochrony osób i mienia przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, któremu zawieszono prawa wynikające z licencji,
- niepodjęcia wystarczających działań w celu uzyskiwania na bieżąco informacji o przesłankach uzasadniających wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji.

Zastrzeżenia NIK budzi ponadto dotychczasowy brak w Departamencie Zezwoleń i Koncesji komputerowego systemu ewidencjonowania wydanych koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia.

1. W okresie objętym kontrolą prowadzenie spraw związanych m.in. z udzielaniem koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia należało do zakresu działania Departamentu Zezwoleń i Koncesji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji (DZiK)⁴. W okresie tym wydanych zostało łącznie 826 koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, a 314 koncesji zostało cofniętych. Ponadto, organ koncesyjny wydał 1 695 decyzji o zmianie koncesji, stwierdził wygaśnięcie 29 koncesji oraz wydał jedno przyrzeczenie wydania koncesji (promesa), o którym mowa w art. 60 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej⁵.

2. NIK pozytywnie, pomimo stwierdzonych zarówno uchybień jak i nieprawidłowości, ocenia udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia. Badanie akt 15 postępowań wykazało, że przed wydaniem koncesji wnioskodawcy złożyli wszystkie dokumenty określone w rozporządzeniu z dnia 27 maja 1998 r. w sprawie rodzajów dokumentów wymaganych przy składaniu wniosku o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia⁶. NIK pozytywnie ocenia także fakt, iż od wszystkich przedsiębiorców, którzy nie dopełnili określonego w art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia obowiązku powiadomienia o podjęciu działalności gospodarczej, organ koncesyjny takie informacje wyegzekwował.

Najwyższa Izba Kontroli nie wnosi także zastrzeżeń co do terminowości rozpatrywania spraw dotyczących udzielania koncesji. W ocenie NIK wszystkie działania w toku postępowań o udzielenie koncesji podejmowano niezwłocznie. Jak ustalono, 14 z 15 objętych badaniem wniosków o udzielenie koncesji na dzień ich złożenia było niekompletnych, co wymusiło na organie koncesyjnym podejmowanie działań określonych

⁴ Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji. zniesione zostało na mocy rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie zniesienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury (Dz. U. Nr 250, poz. 1500). Na podstawie ww. rozporządzenia, z dniem 18 listopada 2011 r. w drodze przekształcenia dotychczasowego MSWiA utworzone zostało Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

⁵ Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.

⁶ Dz. U. Nr 69, poz. 457

w art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, tj. wzywania wnioskodawców do uzupełnienia brakującej dokumentacji. Czas jaki upłynął od wpływu niekompletnego wniosku do udzielenia koncesji wyniósł w trzech przypadkach nawet ponad 200 dni. Na czas trwania postępowania, oprócz oczekiwania na brakujące dokumenty, wpływ miały przede wszystkim okresy zawieszenia postępowania, a także czas niezbędny na otrzymanie opinii komendanta wojewódzkiego Policji. Wyniki kontroli wykazały jednak, że w 14 ww. sprawach, w których wnioski o wydanie koncesji wymagały uzupełnienia, okres od złożenia kompletnego wniosku (lub podjęcia zawieszonego postępowania w związku z uzupełnieniem braków) do wydania koncesji wyniósł w 13 przypadkach do 61 dni, natomiast w jednym przypadku – 160 dni⁷.

NIK zwraca przy tym uwagę na niezgodność przyjętej praktyki działań w toku postępowań o udzielenie koncesji z zasadami określonymi w decyzji nr 1/2008 z 9 września 2008 r. Dyrektora DZiK⁸. Jak wykazały wyniki kontroli, wbrew zapisom ww. decyzji organ koncesyjny nie pozostawiał bez rozpoznania wniosków o wydanie koncesji⁹, których nie uzupełniono w wyznaczonym terminie. Ponadto, o wydanie opinii, o której mowa w art. 16 ustawy o ochronie osób i mienia, organ koncesyjny występował do właściwego komendanta wojewódzkiego Policji jeszcze przed wpływem kompletnego wniosku¹⁰. Działania takie doprowadziły do sytuacji, w której organ koncesyjny uzyskał ww. opinię w sprawach, które następnie, wobec nieuzupełnienia wniosków, na podstawie art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹¹ (Kpa) pozostawione zostały bez rozpoznania¹². Dyrektor DZiK – Pan Cezary Gawlas wyjaśnił w trakcie kontroli, iż w 2012 r. zostaną podjęte kroki w celu opracowania procesu czynności związanych z udzielaniem, zmianą, kontrolą i cofaniem koncesji.

3. Kontrola NIK wykazała, iż w Departamencie Zezwoleń i Koncesji wciąż nie wdrożono zawierającego kompletne dane komputerowego systemu ewidencjonowania wydanych koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, co w ocenie NIK znacznie utrudnia prowadzenie zarówno bieżącej pracy Departamentu, jak i monitoring przedsiębiorców, którym udzielono koncesji. W okresie objętym kontrolą prowadzone były dwie formy rejestracji wniosków koncesyjnych, tj. dzienniki korespondencyjne oraz system e-dok wprowadzony do obowiązkowego stosowania od dnia 1 lipca 2010 r. Pomocniczo w stosunku do ww. ewidencji DZiK zaprowadził w formie elektronicznej (pliki formatu Microsoft Word) listy przedsiębiorców, którym w danym roku udzielono koncesji.

⁷ Na czas trwania ww. postępowania zakończonych wydaniem koncesji numer L-0092/10 wpływ miały długotrwałe czynności w sprawie wydania opinii przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Szczecinie – wnioskodawca złożył zażalenie na pierwszą, negatywną, opinię. W wyniku postępowania, przeprowadzonego po uchyleniu 7 stycznia 2010 r. przez Komendanta Głównego Policji pierwszej opinii, Komendant Wojewódzki Policji w Szczecinie wydał 22 marca 2010 r. (tj. po 74 dniach od uchylenia pierwszej opinii) opinię pozytywną.

⁸ Decyzja w sprawie zasad postępowania z wnioskami o udzielenie lub zmianę koncesji w zakresie usług ochrony osób i mienia oraz obrotu specjalnego

⁹ Sytuację taką stwierdzono w toku trzech z 15 objętych badaniem akt postępowań o udzielenie koncesji.

¹⁰ Sytuację taką stwierdzono w toku 11 z 15 objętych badaniem akt postępowań o udzielenie koncesji.

¹¹ Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.

¹² Sytuacja taka stwierdzona została w dwóch na 11 spraw, w których wnioski o wydanie koncesji pozostawione zostały bez rozpoznania.

Pomimo, że powyższy problem znany jest Kierownictwu resortu, a pierwsze działania mające na celu wdrożenie systemu rejestracji danych podjęte zostały jeszcze przed 2000 r., to w miesiącu grudniu 2011 r. w fazie testowania przez DZiK znajdował się dopiero jeden z modułów niezwiązany bezpośrednio z koncesjami. Natomiast prace nad oprogramowaniem umożliwiającym ewidencjonowanie wydanych koncesji, według zapewnień Zastępcy Dyrektora Generalnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych – Pana Wojciecha Kijowskiego, będą kontynuowane w 2012 r., jednak przy założeniu, że Ministerstwo będzie dysponowało odpowiednimi środkami na ten cel zabezpieczonymi w swoim budżecie.

W konsekwencji braku informatycznego systemu ewidencjonowania koncesji, w trakcie kontroli NIK niemożliwe okazało się automatyczne wygenerowanie danych m.in. o ilości udzielonych koncesji, o czasie trwania każdego postępowania w sprawie koncesji, a także czasie oczekiwania na opinię właściwego komendanta wojewódzkiego Policji. Uzyskanie takich informacji wiązałoby się z koniecznością wglądu do wszystkich akt koncesyjnych¹³. Na problemy wynikające z braku ww. oprogramowania wskazują także wyniki kontroli przeprowadzonej przez Departament Kontroli, Skarg i Wniosków MSWiA¹⁴. W wystąpieniu pokontrolnym¹⁵ wskazano, iż przygotowywanie zbiorczych zestawień statystycznych jest czasochłonne i wymaga zaangażowania kilku pracowników merytorycznych Departamentu.

Najwyższa Izba Kontroli podziela przy tym opinię wyrażoną Panią Agnieszką Bronisz – Naczelnik Wydziału Kontroli DZiK w notatce sporządzonej 22 lutego 2011 r., iż celowym jest upublicznienie danych dotyczących udzielonych koncesji na stronach internetowych organu koncesyjnego. Rozwiązanie takie z pewnością odciążałoby pracowników DZiK w ich bieżącej pracy (obecnie w przypadku kompletności zapytania przedsiębiorca, którego dotyczy zapytanie, odszukiwany jest w prowadzonych rejestrach i ewidencjach, a pisemna odpowiedź poprzedzona jest analizą akt koncesyjnych danego przedsiębiorcy), a podmiotom zainteresowanym znacznie uprościłoby sposób uzyskania takich informacji.

4. Badanie akt trzech z siedmiu postępowań zakończonych decyzjami o ograniczeniu zakresu działalności gospodarczej lub formy usług wydanych w latach 2009 – 2011 (I półrocze) wykazało, że w jednym przypadku¹⁶ organ koncesyjny umożliwił wykonywanie usług w zakresie ochrony osób i mienia przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, któremu zawieszono prawa wynikające z licencji. Wobec zawieszenia licencji, na wniosek przedsiębiorcy, organ koncesyjny dokonał zmiany wydanej koncesji poprzez wpisanie pełnomocnika przedsiębiorcy jako osoby dysponującej wymaganą licencją.

W ocenie NIK działanie powyższe było sprzeczne z prawem. Art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie osób i mienia wyraźnie przesądza, iż działalność gospodarczą w zakresie ochrony osób i mienia może prowadzić

¹³ Z informacji przekazanej przez Dyrektora DZiK wynika, że według stanu na 15 listopada 2011 r. wydanych było 5 259 koncesji.

¹⁴ Tematem kontroli było udzielanie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia, a także wytwarzania i obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym w 2008 r. Kontrola została przeprowadzona w okresie od 4 do 31 sierpnia 2009 r.

¹⁵ Wystąpienie pokontrolne z 9 listopada 2009 r. (sygn. DKSiW-AP-091/1641/09PP)

¹⁶ Dotyczy koncesji L-0150/00

wyłącznie przedsiębiorca będący osobą fizyczną posiadający wymaganą licencję. W przepisie tym nie dopuszczono możliwości prowadzenia koncesjonowanej działalności gospodarczej w przypadku, gdy licencję posiada jedynie pełnomocnik takiego przedsiębiorcy. Możliwość taka odnosi się wyłącznie do przedsiębiorców innych niż osoby fizyczne, co wynika z kolejnego punktu zawartego w w/w artykule.

Zdaniem NIK, zawieszenie praw wynikających z licencji w przypadku przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną powinno być traktowane jako przesłanka do cofnięcia koncesji lub zmiany jej zakresu, zgodnie z art. 22 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie osób i mienia.

5. Najwyższa Izba Kontroli nie wnosi zastrzeżeń do skontrolowanych postępowań o cofnięcie, jak również wygaśnięcie koncesji. We wszystkich 23 zbadanych przypadkach materiał zgromadzony w trakcie postępowania o cofnięcie koncesji wskazywał, że wyczerpane zostały przesłanki określone w art. 22 ustawy o ochronie osób i mienia¹⁷. Natomiast w przypadku dwóch postępowań o wygaśnięcie koncesji zachodziły przesłanki określone w art. 162 §1 pkt 1 Kpa.

NIK zwraca uwagę Pana Ministra na kwestię aktualności udzielonych koncesji. Kontrola wykazała wielomiesięczne opóźnienia w przekazywaniu organowi koncesyjnemu informacji o przesłankach uzasadniających wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji, w szczególności informacji będących w posiadaniu komendantów wojewódzkich Policji. W próbie objętej badaniem stwierdzono dziewięć przypadków¹⁸, w których organ koncesyjny otrzymał informacje o przesłankach stanowiących podstawę do wszczęcia ww. postępowań z ponad rocznym opóźnieniem od zaistnienia tych przesłanek (przy czym w trzech przypadkach okres ten przekroczył 3 lata¹⁹). Konsekwencją tego stanu rzeczy było długotrwałe, nawet kilkuletnie, funkcjonowanie w obrocie prawnym i gospodarczym podmiotów, które mogły się legitymować koncesją, pomimo że nie spełniały ustawowych wymogów, np. dotyczących posiadania licencji pracownika ochrony drugiego stopnia (art. 17 ustawy o ochronie osób i mienia). Główną przyczyną takiego stanu rzeczy był, bez wątpienia, brak regulacji prawnych w tym zakresie. Ustawa o ochronie osób i mienia nie nakłada na Policję, sądy powszechne²⁰, czy inne instytucje obowiązku przekazywania organowi koncesyjnemu informacji mogących mieć wpływ na posiadanie przez dany podmiot koncesji.

Jednakże w ocenie NIK, równie istotny wpływ na występowanie ww. opóźnień miało niepodjęcie przez Ministra SWiA wystarczających działań w celu uzyskiwania na bieżąco informacji, w szczególności będących

¹⁷ W trzech przypadkach z 23 objętych badaniem cofnięto koncesje ze względu na zagrożenie obronności i bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa obywateli tj. na podstawie przesłanki wymienionej w art. 22 ust 3 ustawy o ochronie osób i mienia. W jednej sprawie (dotyczącej cofnięcia koncesji nr L-0061/99) do dnia zakończenia kontroli NIK nie zapadł prawomocny wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego.

¹⁸ Skontrolowano łącznie 25 postępowań w sprawie cofnięcia i wygaśnięcia koncesji, w tym w 18 przypadkach podstawą do cofnięcia / wygaśnięcia koncesji były informacje otrzymane przez organ koncesyjny.

¹⁹ W postępowaniu w sprawie cofnięcia koncesji L-0035/99 i L-0368/00 oraz w sprawie wygaśnięcia koncesji nr L-0120/00.

²⁰ Z informacji uzyskanych w trybie art. 29 pkt 2 lit. f ustawy o NIK wynika, że sądy nie przekazywały organowi koncesyjnemu informacji o orzeczonych zakazach dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia (Sąd Rejonowy w Radomiu), działalności usługowej (Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto), a także wszelkiej działalności gospodarczej (Sądy Okręgowe w Gliwicach i w Bielsku-Białej, a także Sądy Rejonowe we Wrocławiu i w Krośnie).

w posiadaniu komendantów wojewódzkich Policji. Zdaniem NIK, skierowanie do komendantów wojewódzkich Policji w 2007 r. pisma zawierającego prośbę o przesyłanie do organu koncesyjnego informacji o wydawaniu prawomocnych decyzji cofających licencję m.in. osobom fizycznym, które posiadają koncesję, nie było skuteczne i nie przyniosło oczekiwanego efektu. Potwierdzają to m.in. wyjaśnienia Małopolskiego Komendanta Wojewódzkiego Policji wskazujące, że nie otrzymywał on żadnych poleceń ani prośb w tej sprawie i wobec braku formalnego obowiązku, przesyłanie informacji do organu koncesyjnego odbywało się z jego własnej inicjatywy, bez wymagań odnośnie terminu. Podobne wyjaśnienia złożył Zastępca Dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji, z których wynika, że Komenda Główna Policji nie była informowana o problemach wynikających z braku stosownych regulacji prawnych w zakresie przepływu informacji do organu koncesyjnego²¹.

W świetle powyższych ustaleń NIK pozytywnie ocenia podjętą w 2011 r. przez Dyrektora DZiK inicjatywę polegającą na weryfikacji aktualności wydanych w 1999 r. koncesji. NIK zwraca jednak uwagę Pana Ministra na małą liczbę koncesji objętych weryfikacją, bowiem w 2011 r. zweryfikowano jedynie 117 przedsiębiorców, tj. 2,2 % ogólnej liczby podmiotów posiadających koncesję. W wyniku przeprowadzonej weryfikacji wydano 15 decyzji cofających koncesje, cztery decyzje stwierdzające wygaśnięcie koncesji oraz 10 decyzji zmieniających koncesje.

Mając na uwadze rezultaty weryfikacji aktualności koncesji przeprowadzonej tylko w stosunku do koncesji wydanych w 1999 r., a także ograniczone możliwości kadrowe DZiK, w ocenie NIK istnieje uzasadnione ryzyko, iż dane do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej o przedsiębiorcach wykonujących koncesjonowaną działalność gospodarczą, do przekazania²² których w terminie do dnia 30 czerwca 2012 r. został zobowiązany organ koncesyjny, mogą być nierzetelne.

6. NIK ocenia pozytywnie działalność kontrolną organu koncesyjnego w stosunku do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie usług ochrony osób i mienia. Ustalono, że pracownicy MSWiA przeprowadzili w okresie objętym kontrolą łącznie 113 kontroli. Ponadto, zgodnie z art. 23 ustawy o ochronie osób i mienia Minister SWiA w dniu 26 marca 2008 r. upoważnił Komendanta Głównego Policji do kontroli działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia. Policja przeprowadziła łącznie 43 kontrole. W wyniku tych kontroli w latach 2009-2011 cofnięto 24 koncesje²³. Wyniki kontroli wykazały także, iż przy typowaniu podmiotów do kontroli uwzględniano informacje pozyskiwane m.in. od Policji, anonimowych osób, a także informacje medialne.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi, Najwyższa Izba Kontroli wnioskuje o:

²¹ W trakcie kontroli zwrócono się o wyjaśnienia w trybie art. 29 pkt 2 lit. f ustawy o NIK m.in. od Komendanta Głównego Policji i Małopolskiego Komendanta Policji.

²² Na podstawie art. 67 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 18, poz. 97 ze zm.).

²³ Łącznie wszczęto 28 postępowań w sprawie cofnięcia koncesji, jedno postępowanie umorzono, a trzy postępowania na dzień zakończenia kontroli NIK były w toku. W pozostałych 24 przypadkach wydano prawomocną decyzję o cofnięciu koncesji.

1. Wyeliminowanie przypadków umożliwiania wykonywania działalności gospodarczej w zakresie ochrony osób i mienia przedsiębiorcom będącym osobami fizycznymi, którym zawieszono prawa wynikające z licencji,
2. Podjęcie działań zmierzających do normatywnego uregulowania kwestii niezwłocznego przekazywania organowi koncesyjnemu wiadomości o zaistnieniu przesłanek do cofnięcia, wygaśnięcia lub zmiany koncesji,
3. Zintensyfikowanie działań zmierzających do wdrożenia komputerowego systemu ewidencjonowania wydanych koncesji,
4. Podjęcie czynności zapewniających weryfikację większej ilości koncesji pod względem wypełniania przez przedsiębiorców ustawowych wymogów do ich posiadania,
5. Zapewnienie stosowania wewnętrznych uregulowań DZiK w sprawie postępowania z wnioskami o udzielenie lub zmianę koncesji.

Najwyższa Izba Kontroli, na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o NIK, oczekuje przedstawienia przez Pana Ministra w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków, bądź o działaniach podjętych w celu ich realizacji lub przyczynach niepodjęcia takich działań.

Zgodnie z treścią art. 61 ust. 1 i 2 ustawy o NIK, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Panu Ministrowi prawo zgłoszenia na piśmie do Kolegium Najwyższej Izby Kontroli umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, zgodnie z art. 62 ust. 2 ustawy o NIK, termin nadesłania informacji, o którym mowa wyżej, liczy się od dnia otrzymania ostatecznej uchwały Kolegium NIK.

WICEPREZES
Najwyższej Izby Kontroli
Marian Cichosz